

Nº du dossier S. P.

2. 915. 488

Nº van het dossier O.V.

51) 422

Nº du dossier S. E.

Nº van het dossier V.I.

152

Taxe

communale

5 Fr.

PERMIS DE TRAVAIL
ARBEIDSVERGUNNING

Nº 926545

délivré à

Afgeleverd aan

né le : 18 - mois 1934
geboren de :

Ayopá - Egyatia

Ανθρακωρύχος συντηρώντας τον τεχνικό εξοπλισμό μέσα στις στοές

Οι Έλληνες εργάτες προσλήφθηκαν στα ανθρακωρυχεία του Βελγίου ως «βοηθοί ανειδίκευτοι δια το βάθος». Η φύση της εργασίας τους ήταν εξαιρετικά σκληρή.

Έπρεπε να κατεβαίνουν σε βάθος 1200 μέτρων μέσα στη γη και να δουλεύουν σε χαμηλοτάβανες στοές, συχνά γεμάτες νερό, μουσκεμένοι στον ιδρώτα και με τη σκόνη του κάρβουνου να κολλάει στο δέρμα τους.

Η υπόγεια αυτή εργασία έκρυβε θανάσιμους κινδύνους για τη ζωή τους. Αποτροπιαστικές ήταν οι ξαφνικές κατολισθήσεις χωμάτων που μπορούσαν μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα να τους θάψουν ζωντανούς. Σε πολλούς η κάθοδος στις στοές ήταν μια εμπειρία ιδιαίτερα οδυνηρή.

«Μόλις τελείωσα τη στρατιωτική μου θητεία το 1962, για οικονομικούς λόγους αλλά συνάμα και για περιπέτεια αποφασίσαμε με πέντε χωριανούς μου να μεταναστεύσουμε. Μέσω του Γραφείου Ευρέσεως Εργασίας του Ηρακλείου Κρήτης βρεθήκαμε στην Αθήνα και από εκεί, με άλλους 26, αεροπορικώς στο Βέλγιο. Είχαμε υπογράψει ατομική σύμβαση εργασίας για ένα χρόνο με το ανθρακωρυχείο Saint Louis στην περιοχή Σαρλερουά.

Εργαστήκαμε τρεις μήνες, επειδή όμως η δουλειά ήταν εξουθενωτική και τα ατυχήματα πολλά, αποφασίσαμε να διακόψουμε το συμβόλαιο και να φύγουμε. Άλλα η διεύθυνση της εταιρείας μας κρατούσε τα διαβατήρια και δεν ήθελε να τα επιστέψει πριν τελειώσει ο χρόνος της σύμβασης. Αυτό για να αποτρέψει πρόωρη αναχώρηση από το ανθρακωρυχείο. Αποφασίσαμε να κατεβούμε σε απεργία. Για τρεις ημέρες δεν πηγαίναμε στη δουλειά. Μας απειλούσαν ότι θα μας διώξουνε από την πανσιόν όπου μέναμε. Απευθυνθήκαμε τότε στο Ελληνικό Προξενείο του Σαρλερουά. Τότε δέχτηκε να μεσολαβήσει στη διεύθυνση του ανθρακωρυχείου ο Έλληνας ιερέας της ενορίας μας. Φρόντισε να μας δοθούν πίσω τα διαβατήρια και να υπογραφούν νέα συμβόλαια» (Γιώργος Κουτεντάκης).

Από τους 20.000 περίπου Έλληνες ανθρακωρύχους που στρατολογήθηκαν από το 1953 έως το 1964 και εργάστηκαν έστω και για λίγο καιρό στα ορυχεία, το 82,5% περίπου εγκατέλειψε τα ορυχεία μέχρι το 1966.

«Τον Οκτώβριο του 1962 πήρα από το Γραφείο Ευρέσεως Έργασίας της Λάρισας κάρτα μετανάστευσης για το Βέλγιο. Περίμενα κάποιους μήνες και μετά με κάλεσαν να περάσω από υγειονομική επιτροπή. Μαζί με άλλους χωριανούς μου βρέθηκα στον Πειραιά και από εκεί με πλοίο μας πέρασαν στο Brindisi της Ιταλίας. Μας βάλανε σε τρένο και μας φέρανε στα ανθρακωρυχεία του Μπέρινγκεν.

Εκεί οι συνθήκες εργασίας ήταν εξαιρετικά δύσκολες. Έπρεπε καθημερινά να κατεβαίνουμε σε βάθος 1000 μέτρων στις στοές μέσα στη γη. Τρεις μήνες εργάστηκα στα ανθρακωρυχεία και μετά με μια ομάδα φίλων σπάσαμε το συμβόλαιο και ήρθαμε στην Ολλανδία» (Κώστας Κορδαλής).

Το ανθρακωρυχείο του Μπέρινγκεν

Όλοι οι μετακινούμενοι με οργανωμένο τρόπο Έλληνες εργάτες εφοδιάζονταν στο Βέλγιο με ετήσια άδεια εργασίας (τύπου Β) για αποκλειστική απασχόληση στα ανθρακωρυχεία. Ο κάτοχος έπρεπε να δουλέψει πέντε τουλάχιστο χρόνια στα ορυχεία για να μπορέσει στη συνέχεια να πάρει νέα άδεια εργασίας (τύπου Α) που του έδινε το δικαίωμα να εργαστεί σε όποιο τομέα της οικονομίας επιθυμούσε. Μετά το 1962 το απαιτούμενο χρονικό διάστημα των πέντε ετών για χορήγηση άδειας τύπου Α μειώθηκε στα τρία χρόνια.

Στη δεκαετία του 1950 ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός των Ελλήνων μεταναστών στο Βέλγιο ήταν αποκλειστικά ανδρικός. Από τη δεκαετία του 1960 άρχισαν να συμμετέχουν και οι γυναίκες στη μισθωτή εργασία.

Το 1961, το 90% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού των Ελλήνων στο Βέλγιο ήταν εργάτες. Από τους 2.978 εργάτες, οι 2.420 (δηλαδή το 81%), ήταν ανθρακωρύχοι. Οι υπόλοιποι, όπως και οι ολιγάριθμες εργάτριες, εργάζονταν στη μεταλλουργία και σε μεταποιητικές βιομηχανίες.

Έλληνες ανθρακωρύχοι με τον εξοπλισμό τους

Από απογραφές των ετών 1961, 1970 και 1981

προκύπτει ο παρακάτω πίνακας:

Έτος	Ενεργός πληθυσμός	% / συνόλου πληθυσμού	Άνδρες	% / συνόλου ανδρών	Γυναίκες	% / συνόλου γυναικών	% α.ε.π./ σ.ο.ε.π.*
1961	3.573	36,5	3.260	57	313	8	91
1970	8.487	38	5.696	48	2.791	27	67
1981	8.486	40	5.335	47	3.151	32	63

* ανδρικός οικονομικά ενεργός πληθυσμός/συνόλου οικονομικά ενεργού πληθυσμού

Πηγή: Λίνα Βεντούρα 1999, 175

Το 1970, το ποσοστό των Ελλήνων ανθρακωρύχων είχε μειωθεί στο 23,5% του συνόλου που εργαζόταν το 1961. Οι υπόλοιποι είχαν μετατοπιστεί σε άλλους οικονομικούς τομείς (μεταλλουργία, μεταποιητικές βιομηχανίες, εμπόριο, επισκευές, εστιατόρια κ.λπ.).

Από τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό των Ελλήνων αυτή την εποχή, ένα ποσοστό 5% έμεινε άνεργο.

Το 1981 μόνο ένα ποσοστό 12% των Ελλήνων εργατών εξακολουθούσε να εργάζεται στα ανθρακωρυχεία. Ταυτόχρονα το ποσοστό των ανέργων, μετά την εκδήλωση της οικονομικής κρίσης στη δεκαετία του 1970, έφτασε το 26%. Ένας αρκετά σημαντικός αριθμός μεταναστών παλιννόστησε, ενώ μερικοί έφυγαν προς τη γειτονική Γερμανία.

Απ' αυτούς που παρέμειναν στο Βέλγιο πολλοί μετακινήθηκαν στα μεγάλα αστικά κέντρα και ιδιαίτερα στις Βρυξέλλες και ρίχτηκαν στην περιπέτεια των επιχειρήσεων. Προσφιλέστερη επιχείρηση αποδείχτηκαν τα ελληνικά εστιατόρια.

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζεται η εξέλιξη της επαγγελματικής σύνθεσης των Ελλήνων μεταναστών στο Βέλγιο:

Έτος	Εργοδότες, ελεύθεροι επαγγελματίες, στελέχη κ.λπ.	Υπάλληλοι	Εργάτες	Βοηθοί	Άγνωστο
1961	145	162	3.230	30	6
1970	629	628	6.682	118	11
1981	978	1.077	3.921	162	-

Πηγή: Λίνα Βεντούρα 1999, 176

Από την επίσκεψη της βασίλισσας Φρειδερίκης σε ένα ανθρακωρυχείο το 1958

Σύμφωνα με την απογραφή που έκανε η Στατιστική Υπηρεσία του Βελγίου το 1991, διαμορφώνεται ο παρακάτω πίνακας που παρουσιάζει τις κοινωνικοοικονομικές κατηγορίες Ελλήνων στο Βέλγιο:

Κατηγορίες	Άνδρες	Γυναίκες	Σύνολο
Συνταξιούχοι και προσυνταξιούχοι	1.844	1.373	3.217
Άνεργοι	996	1.079	2.075
Ειδικευμένοι εργάτες του ιδιωτικού τομέα	1.252	367	1.619
Φοιτητές	471	435	906
Ανεξάρτητοι επαγγελματίες, έμποροι, επιχειρηματίες	530	204	734
Διευθυντές εταιρειών, εργοδότες	200	60	260
Ανώτερα στελέχη στον ιδιωτικό τομέα	157	75	232
Ανώτερα στελέχη στο δημόσιο τομέα	72	43	115
Σύνολα	5.522	3.636	9.158

Πηγή: Α. Αλεξίου 1997, 23

Σήμερα πέρα από τους «παραδοσιακούς» μετανάστες της δεκαετίας του 1950 και 1960, ζουν και εργάζονται στο Βέλγιο υπάλληλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάλληλοι ελληνικών υπηρεσιών, τμημάτων της πρεσβείας, Τραπέζων, επιχειρηματίες, φοιτητές κ.λπ.

Στην Ολλανδία, οι εταιρείες που απασχόλησαν Έλληνες εργάτες ήταν: De Vries Robbé στο Χόρινχεμ και Αϊντχόβεν, Good Year και T.K.T. (Tilburgse Katoen Spinnerij) στο Τίλμπουρχ, Philips στο Χίλβερσούμ, Μπιλτχόβεν και Χόρινχεμ, Royco, Aluminium και Ακαδημαϊκό Νοσοκομείο στην Ουτρέχτη, NYMA στο Νάιμεγεν, SBB στο Χελέιν, Royal Sfinx στο Μάαστριχτ, Gasmeterfabriek στο Ντόρντρεχτ, Droogdok στο Ρότερνταμ, Leder Fabriek στο Οϊστερβάικ, NFK στο Αλμπλασερντάμ και BATA στο Μπέστ.

Για όσους ξέρουν να γλεντάνε...

Αποκαλυπτόντας καθημερινά την παραδοσιακή μας κουζίνα, με συνταγές από την Ασία έως την Ευρώπη, με την απόλυτη εύθυντη διατήρηση της φρεσκάδας, πάντα προσφέροντας σαρκάνια με μελιτά - μελιτά καρπού...

CHAMPS ELYSEES

Taverne - Restaurant - Piano Bar - Live Music

Ανοικτό
24 ώρες
γιαρίς διακοπή

Boulevard d'Anvers 19A - 1000 Bruxelles
Tél. (02) 218.11.49 - Fax (02) 219.30.96

Cobra Car

Cobra Car

Achat - Vente - Occasions toutes marques

Rue Heyvaert 131 / 132
1080 Bruxelles

Tél. - Fax
02/523.28.78

Ελληνικές επιχειρήσεις στις Κάτω Χώρες

<div style="background-color: #008000; color: white; position: absolute; top: 0; right: 0;

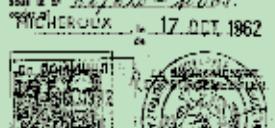
Ανθρακωρύχος λίγο μετά τη λήξη
της βάρδιας

«Οι Έλληνες εργαζόμενοι στις εγκαταστάσεις της βιομηχανίας De Vries Robbé και Betondak, ως ανειδίκευτοι εργάτες, είχαν να εκτελέσουν βαριά χειρωνακτική εργασία. Στα διάφορα τμήματα των δύο εργοστασίων εργάζονταν σε βάρδιες στην παραγωγή σωμάτων καλοριφέρ, αλουμινοκατασκευών, σιδερένιων δομικών στοιχείων, τσιμεντένιων αγωγών και προκατασκευασμένων μπετοσκεπών. Μερικοί μπορούσαν να ειδικευτούν ως ηλεκτροκολλητές και κόφτες μετάλλων. Για την εξυπηρέτηση των Ελλήνων εργατών, αλλά και για τη δική της διευκόλυνση, η εταιρεία είχε διορίσει δύο Έλληνες διερμηνείς, τον έναν για τους εργαζόμενους στο Betondak και τον άλλο για τους εργαζόμενους στο De Vries Robbé, διότι όπως είναι γνωστό, υπήρχε έντονο γλωσσικό πρόβλημα. Σημαντικό ήταν το γεγονός ότι η εταιρεία, εκτός από τον κανονικό μισθό, χορηγούσε ετησίως στον κάθε Έλληνα εργάτη δωρεάν εισιτήριο (σιδηροδρομικό) μετ' επιστροφής για Ελλάδα, καθώς και μια βδομάδα επιπλέον άδεια με αποδοχές. Επίσης χορηγούσε μηνιαίως κι ένα βοήθημα στα έξοδα διατροφής και στέγασης. Για την ψυχαγωγία των Ελλήνων η εταιρεία διοργάνωνε εκδρομές και διασκεδάσεις με ελληνικά χορευτικά συγκροτήματα» (Βασιλής Ζουλφουκαρίδης).

«Έπιασα το 1968 δουλειά στο εργοστάσιο Elbrina στην πόλη Leerdam που έφτιαχνε γυναικεία εσώρουχα. Το εργοστάσιο απασχολούσε 80 εργάτριες. Στον τομέα του ραψίματος, όπου δούλευα εγώ, ήμασταν 50 γυναίκες. Απ' αυτές οι 8 ήταν Ελληνίδες. Δουλεύαμε όλη την ημέρα μπροστά στη ραπτομηχανή. Συμβόλαιο δεν μας είχαν κάνει. Τα αφεντικά μας συμπεριφέρονταν καλά όπως και στις Ολλανδέζες συναδέλφους μας. Το μόνο πρόβλημα ήταν η γλώσσα γιατί πολλές φορές δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε τι μας ζητούσαν να κάνουμε...» (Ελένη Νάστου).

«Εκείνο τον καιρό οι Έλληνες που ήταν στην Ουτρέχτη ήταν αγρότες. Συνηθισμένοι να δουλεύουν έξω στο ύπαιθρο, στον καθαρό αέρα, στον ήλιο και στο φως, έπρεπε τότε να δουλέψουν μέσα σε εργοστάσιο, έχοντας πάνω από το κεφάλι τους τον αυστηρό και ξένο εργοδηγό. Σε μια δουλειά που δεν την ήξεραν. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αρρωσταίνουν συχνά από διάφορες ψυχοσωματικές αρρώστιες. Μερικοί είχαν κλειστεί και σε ψυχιατρείο. Ήταν αρκετοί που τρελάθηκαν και τους έστειλαν στην Ελλάδα... Τότε είχαν το πρώτο θύμα από αυτόντημα στο εργοστάσιο. Ήταν ένας νέος άνθρωπος από τη Χαλκιδική. Δεν του δώσανε τις κατάλληλες οδηγίες από την επιχείρηση, έγινε έκρηξη στο φούρνο και κάηκε ολόκληρος. Ήταν η πρώτη κηδεία που θρήνησε ο Ελληνισμός της Ουτρέχτης...» (Δ. Σιδέρη, Πατρίδες, 1992, 105,114).

ΑΓΟΡΑ - ΕΡΓΑΣΙΑ

N° de dossier S.P. N° de la carte d'identité N° de passeport N° de visa		8-118-488 S11422	Le Ministre du Travail a autorisé l'émission d'un Document de travail pour un ouvrier électricien destiné à travailler dans les établissements de l'industrie électrique suisse et étrangère pour une durée de 6 mois.
 		152 Date commencement de Fr.	Permit valid period Beginning date of 15. 8. 62 Duration 6 months End date 20. SEPT. 1963 In case of return to Switzerland before the end date the Swiss authorities will be entitled to detain the worker until 15. 10. 1963 and to order his deportation from Switzerland within 15 days.
PERMIS DE TRAVAIL ARRÊTÉ-VERGUNNING. N° 926545			Signature: _____ Name: _____ Address: _____ Date: _____ Place: _____ Signature: _____ Name: _____ Address: _____ Date: _____ Place: _____
15. 8. 1962 20. SEPT. 1963 15. 10. 1963			Date: _____ Name: _____ Address: _____ Signature: _____ Name: _____ Address: _____ Signature: _____ Name: _____ Address: _____ Signature: _____
Nationalité: _____ Nationalität: _____			Titre: _____ 4-35 Im Funktionstag Am 20. 9. 62
			

Άδεια εργασίας Έλληνα μετανάστη στο Βέλγιο

<p>Provincie LIMBURG</p> <hr/> <p>Gemeentebestuur van GENK</p> <hr/> <p>Nr. 24934</p>	<p>Uitvoering der wet van 10 juli 1888 op de werkboekjes</p>	<p>— 3 —</p> <p>Wet betreffende de Werkboekjes Afschaffing van art. 1781 van het Burgerl. Wetboek</p> <p>LEOPOLD II, Koning der Belgen : Aan allen, tigenwoordigen en toekomenden, Hell : De Kamers hebben aangenomen en wij bekraftigen hengen volgt :</p> <p>Art. 1. — Zijn afgeschafft de artikels 11, 12 en 13 der wet van 22 Germinal-2 Floréal jaer XI, het besluit der consuls van 3 Frimaire jaer XII, het artikel 26 van het keizerlijk dekreet van 3 Januari 1813 en de koninklijke besluten van 30 Dec. 1840 en 10 November 1845.</p> <p>Zijn insgelijks afgeschafft de keizerlijke decreten van 3 October 1810 en 25 September 1813 en het artikel 1781 van het Burgerl. Wetboek.</p> <p>Art. 2. — Elké persoon die zijn diensten toelegt, hetzij voor een tijd, hetzij voor een bepaalde onderneming, kan naar willekeur, een werkboekje vragen.</p> <p>Art. 3. — Hij die een werkboekje verlangt, moet er de aanvraag van doen bij het gemeentebestuur der plaats waar hij gehuisvest is ; dit gemeentebestuur is verplicht het gevraagde werkboekje af te leveren.</p> <p>Wanneer een of meer werkboekjes reeds bekomen werden, moet het nieuwe dsarvan melding maken.</p> <p>Art. 4. — Het werkboekje wordt door de burgeemeester of zijn gevolmachtigde op zegelvrij en gehandtekend papier afgeleverd. De prijs ervan mag niet hoger dan 25 centimeten bedragen. — In elke gemeente wordt een register geopend voor de inschrijving der afgeleverde werkboekjes.</p> <p>Art. 5. — De meester mag in het werkboekje niets anders schrijven dan de dagstrekkingen der indiensttreding en der uitstreding van de titularis.</p> <p>Wanneer hij de dag van indiensttreding heeft ingeschreven, moet hij alle rechten voorbehouden, ook de dag van uitstreding inschrijven.</p> <p>Art. 6. — Ingeval van overlijden des meesters en in al de gevallen waar deze in de onmogelijkheid zou zijn om in het werkboekje de datum der in-</p>
---	--	--

Βιβλιάριο εργασίας Έλληνα μετανάστη στο Βέλγιο

Η παγκόσμια οικονομική ύφεση στη δεκαετία του 1970 είχε αντίκτυπο και στην Ολλανδία. Από το 1974 και μετά, πολλά εργοστάσια έκλεισαν. Παράλληλα, με την εξέλιξη της τεχνολογίας, καταργήθηκαν χιλιάδες θέσεις εργασίας ανειδίκευτων εργατών στον τομέα της βιομηχανίας.

Στη δεκαετία του '80 η ανεργία στον εργατικό κλάδο συνεχίστηκε. Ο δείκτης ανεργίας των Ελλήνων ήταν απ' τους υψηλότερους.

Οι εγκαταστάσεις του εργοστασίου KNF στην πόλη Αλμπλασερντάμ που απασχολούσε πολλούς εργάτες από τα βόρεια γεωγραφικά διαμερίσματα της Ελλάδας

Εξέλιξη του δείκτη ανεργίας Νοτιοευρωπαίων στην Ολλανδία, κατά εθνικότητα και φύλο, 1979-1986

Έτος	Έλληνες		Ιταλοί		Γιουγκοσλάβοι		Πορτογάλοι		Ισπανοί	
	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες	Άνδρες	Γυναίκες
1979	8,1	13,2	7,9	6,8	3,0	8,4	20,1	5,4	3,0	5,0
1980	8,9	8,0	8,1	7,9	3,4	8,1	16,1	4,2	3,4	4,9
1981	10,3	14,7	11,6	11,4	6,6	12,6	13,2	5,7	5,4	8,2
1982	15,9	12,9	16,1	13,9	11,2	16,4	14,1	7,9	7,5	10,2
1983	24,2	24,7	21,7	20,7	24,8	23,0	21,1	14,5	15,9	16,0
1984	25,3	22,9	23,3	23,5	25,6	26,3	24,4	17,4	18,0	18,9
1985	23,7	20,9	24,9	22,0	27,2	26,9	24,7	17,2	18,5	17,6
1986	24,3	22,6	23,8	24,2	23,3	28,2	23,1	16,4	17,8	17,8

Πηγή: F. Lindo 1988, 50.

**ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΞΥ
ΒΕΑΤΙΚΩΝ ΑΝΩΡΑΚΟΡΥΧΕΙΩΝ & ΕΡΓΑΤΩΝ**

ГЕНІКАІ ПАНРФОРІА

1. Το δικτυωμένο παραγόντα να αποδίδει τη σήμανση σύβολου αρχαιοτάτων Δώδεκα Αρχών όπως την γράψει της επίσημης επίδοσης της αρχαιοποίησης μεταξύ των διαδικτυπωμένων και η αρχαιοποίησης της αρχαιότητας της αρχαιοποίησης.

2. Από την "Οικουμένη" 1936 τη γερμανική
εβδομαδιαία περιοδική στην οποία διαδόθησαν

Αναβιούσται δεκάρις ..... Ρούχων φρουρών 236,20
Τηρούσται ποιητής (καταπέμπτον

3. Αι προβούτα Ανωθεί. Βά καποδιστρίου πιστώσεων πρός την Επιχείρηση της Διοίκησης αναφένται σε αυτή της Τροπής συντήρησης. Ήδη λέπι τη πλήρωση, διά πολὺ προγενέστερη στην περιοδεία της 8 θερινής Αποτελεσμάτων, η προβούτη έχει επιβεβαιωθεί από την προστίτη προστασίας. Το αριθμό-διαρθρωτικό τοποθετούμενο στην 25η θέση της πρότυπης ήδη από την προστίτη, η οργανισμού που την Κυριαρχεί και την Αρχηγείσιμη Λύση, πληρώνεται σε έτη 10 πλήσιον σε σύγχρονη 100%.

Τα ίδια, από την περίοδο, όπου κατέβησαν στην παραλία της Αγίας Παρασκευής, οι δύο από τους πατέρες της έπειτα από μερικό διάστημα, επέστρεψαν στην πόλη.

Τα αποκαταστήματα πολλού περιουσιακού, κατ' άρχη τη μίαν διαδικασίαν ήδηρον, η μίαν διαγένεσην γεμίζουν πολυάριθμα, κατόπιν συνεχίζονται, ή διπλαίς πληρώνονται δια βραχιαλίσμα, όπως τα δρών ήταν ο Αρχάς συγχρόνως τοις άλογοις παντεπίκριτος πολλού περιουσιακού, αλλά τότε συλλογών, συγκέντρων τόπου περιουσιακού δια την Μικρή Ελλάδαν, Επιπλέον την Ορεινήν.

Συνέπεια, διά έργων πολιτικής, ήρθησαν την ημέρα της
διαπορείας μαρτυρών, λαμβάνοντας θέματα 12 ημεροβιβλίων.

· Ακ ταυτόσημοι λύρων σίγουρα πλεονέκτες θένται· Η η "Ταυτόσημη ή Διάτηρη τοι Πλάγιη, ή τη Μάνη, ή άλλη της" "Ανεπίληπτή, ή Διάτηρης της Περιγύραστης, ή άλλη Ταύτισης, ή της Κατατάξεως της Βοστρίκης, ή άλλη Κύπρια Πάντα, ή ήτη Νοτιότερης και ή την Χαροκόπειαν· Άλλη παραπομπής για Κυριακή διατάσσεται· Λύρων, ή Καραντίνης διάτηρας τας φύσεων σίγουρη ήτη την αναποτίθεση· Έτι μάλιστα, ή ιστόρημα για διατάσσεται από Επιφανείαν· διε, και οι Ελληνοι διότιναι, ευτελεῖσαν πρέπει τη διατάσσεται.

4. Ο Δημόσιης δικαιούχου νόμο πετρώνει αλλά γράψει την Εθνική δικαιούχηση των δημόσιων των και την επίσημη διαδικασίαν.

5. Το δικαιουμένων θε ληφθείσης εἰς ταύτην διαδικασίαν, μόνον, πράγματι, αὐτή τούτη σύντομα, καταλλήλως, πάντα από την αρχήν, παρατίθεται στην αρχήν (κατά την οποίαν είτε απορρίφεται) παναρμόνως προτίθεται την διασωτική υπακοήν παναρμόνως έργωντος, διότι αυτή προστέλλεται, κατά την βούτην, ταύτη της παναρμόνως παραπομπής σύντομα.

6. Με τη έπαρση των διατάξεων της Βατόνιας Δικαιοσύνης της 25 Ιουνίου 1951, αι άμεση καθάριση τη κανόποτου φύλου των προστατεύοντας από την θνητήν ζωή τη δυνατοποίηση τη παραπάνομη πώληση των απαρτίδων

ANNEXE

AU CONTRAT-TYPE DE TRAVAIL ENTRE CHARBONNAGES BELGES ET OUVRIERS

RENSEIGNEMENTS GÉNÉRAUX

— Les charbonnages étant tenus d'introduire la demande de permis de travail dans les 14 jours suivant l'entrée en Belgique des mineurs enlevés par corvée, l'ouvrier s'engagera à fournir à l'employeur tous documents et renseignements nécessaires à cette entrée.

Le permis de travail est délivré par les services belges compétents. La validité du ce permis de travail prend cours à la date de la mise au travail.

2.— Les taux des salaires journaliers sont à la date du 1er octobre 1956 les suivants pour les ouvriers adultes :
- Monnaies du fond . . . . . francs 233,50.—
- Ouvriers à vétue (salaire minimum) . . . . . francs 233,50.—

3.— Les prestations supplémentaires seront rétribuées périodiquement aux prescriptions de la législation fédérale et aux usages locaux; dans le grandé majorité des cas, tout travail dépassant 8 heures par jour donne lieu au paiement de suppléments de solde. Ces derniers sont 25 p.c. pour les deux premières heures, 30 p.c. pour les heures suivantes. Le travail des dimanches et jours fériés sont, dans la grande majorité des cas, rémunérés à raison de 100 p.c. d'augmentation.

Le travail normal comporte 8 heures par jour. L'ovaire est périodiquement subdivisé en périodes de 2 semaines consécutives, appelées *equinoxes*.

Ces équivalences comportent, en principe, au bien un jour férié, ou bien un jour ouvrable de repos compensatoire, qui sont rémunérés comme un jour de travail pour que l'employeur réalise les conditions d'équivalence prévues par les conventions collectives conclusives en Commission Nationale Mixte des Mines.

Il en résulte que, par quinzaine, un ouvrier travaille normalement 11 jours, mais n'agit 12 semaines.

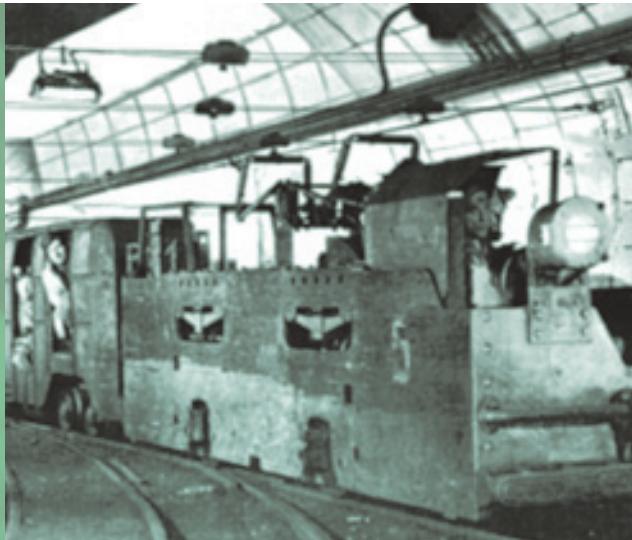
Les jours fériés payés sont : le 1er janvier, le Jours de Pâques, le 1er mai, l'Assomption, le Jundi de la Pentecôte, le 21 juillet, l'Assomption, la Toussaint, le 11 novembre et le Nouvel. Pour les jours fériés qui tombent un dimanche, le règlementation fixe des jours de remplacement.

En plus, l'ouvrier a droit à des vacances annuelles. Comme les ouvriers belges, conformément à la législation belge.

4.— L'ouvrier est autorisé à transférer aux bénéficiaires en Grèce son salaire et autres indemnités.

5.— Les charbonnages assureront aux ouvriers vivant seuls, qui en font la demande, un logement convenable (en général dans les phalanstères), conformément aux prescriptions du contrat de travail, et une nourriture éiforme, autant que possible. A tous habiteront alternativement.

6. - Sans préjudice aux dispositions de l'Arrêté Royal du 25 juin 1951, fixant les conditions minimales auxquelles doivent répondre les logements temporaires des mineurs et des enfants souffrant... les obligations des chambouleuses

Μεταφορά του εργατικού δυναμικού με βαγονέτο

Φόρτωση του ορυκτού

Οι τομείς απασχόλησης των Ελλήνων στην ολλανδική αγορά μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του 1980, σε 4 μεγάλες κοινότητες (Ουτρέχτης, Χόρινχεμ, Ρότερνταμ, Οϊστερβάικ), παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα:

Επαγγελματική σύνθεση των Ελλήνων στην Ολλανδία κατά φύλο, σε ποσοστιαία απόδοση		
Τομείς εργασίας	Άνδρες (Α=165)	Γυναίκες (Α=97)
Γεωργία, αλιεία	-	-
Ανθρακωρυχεία	-	-
Βιομηχανία	58	57
Δημόσιες κοινωφελείς υπηρεσίες	-	-
Οικοδομικές εργασίες	+	-
Εμπόριο, τουριστικά επαγγέλματα (ξενοδοχεία, εστιατόρια, καφετέριες), επιδιορθώσεις οικοσκευών	16	8
Μεταφορές, αποθήκευση προϊόντων, επικοινωνίες	+	+
Τράπεζες και ασφαλιστικοί οργανισμοί, επιχ/σεις παροχής υπηρεσιών	+	+
Άλλες υπηρεσίες	18	31
Σύνολο	100	100

Παρατίρηση: Το σημείο + δηλώνει ποσοστό ανάμεσα σε 0 και 5 τοις εκατό

Πηγή: H. Vermeulen – M. van Attekum κ.α. 1985, 60.

Στη διάρκεια της δεκαετίας του '80 άρχισε να γίνεται μια σχετική επαγγελματική μετατόπιση από το βιομηχανικό τομέα, στον τομέα των υπηρεσιών και μια μικρότερη μετατόπιση προς το εμπόριο και τα τουριστικά επαγγέλματα (ξενοδοχεία – εστιατόρια – καφετέριες). Η πρώτη μετατόπιση δε σημαίνει τίποτε άλλο παρά τη μετάβαση από βιομηχανικό εργάτη σε καθαριστή. Η δεύτερη όμως μετατόπιση είναι για πολλούς η μετάβαση από βιομηχανικό εργάτη σε ελεύθερο επαγγελματία.

Και στην Ολλανδία, όπως στο Βέλγιο, η προσφορότερη επιχείρηση για τους Έλληνες αποδείχτηκαν τα ελληνικά εστιατόρια.

**Από τη δεκαετία του 1970 οι Έλληνες μετανάστες στράφηκαν σε δικές τους επιχειρήσεις.
Εδώ, ελληνικό παντοπωλείο με ελληνικά προϊόντα στο Βερβίε**

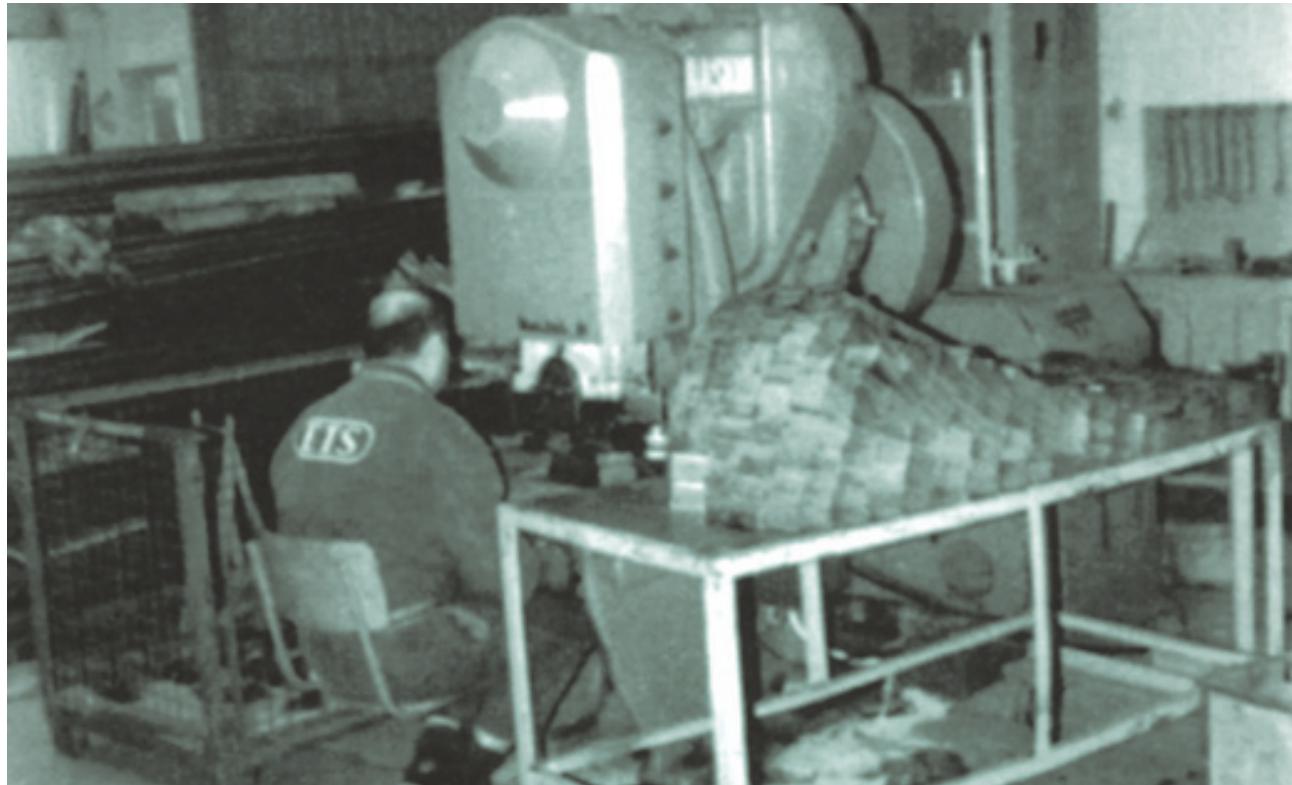
«Στις αρχές του 1980 αποφάσισα να ασχοληθώ με εστιατόρια. Ήταν μια δύσκολη αρχή γιατί δεν γνώριζα πολλά πράγματα σε αυτόν τον τομέα. Όμως τα πράγματα ήρθαν βολικά και το 1981 άνοιξα στην Ουτρέχτη το “Δελφοί”, το πρώτο ελληνικό εστιατόριο στην Ολλανδία. Με την κατάλληλη αρχαιοελληνική διακόσμηση που αντανακλά τη διαχρονική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη και την παραδοσιακή κουζίνα, το μαγαζί έχει συνεχώς αυξημένη πελατεία» (Ευθύμιος Γρηγορίου).

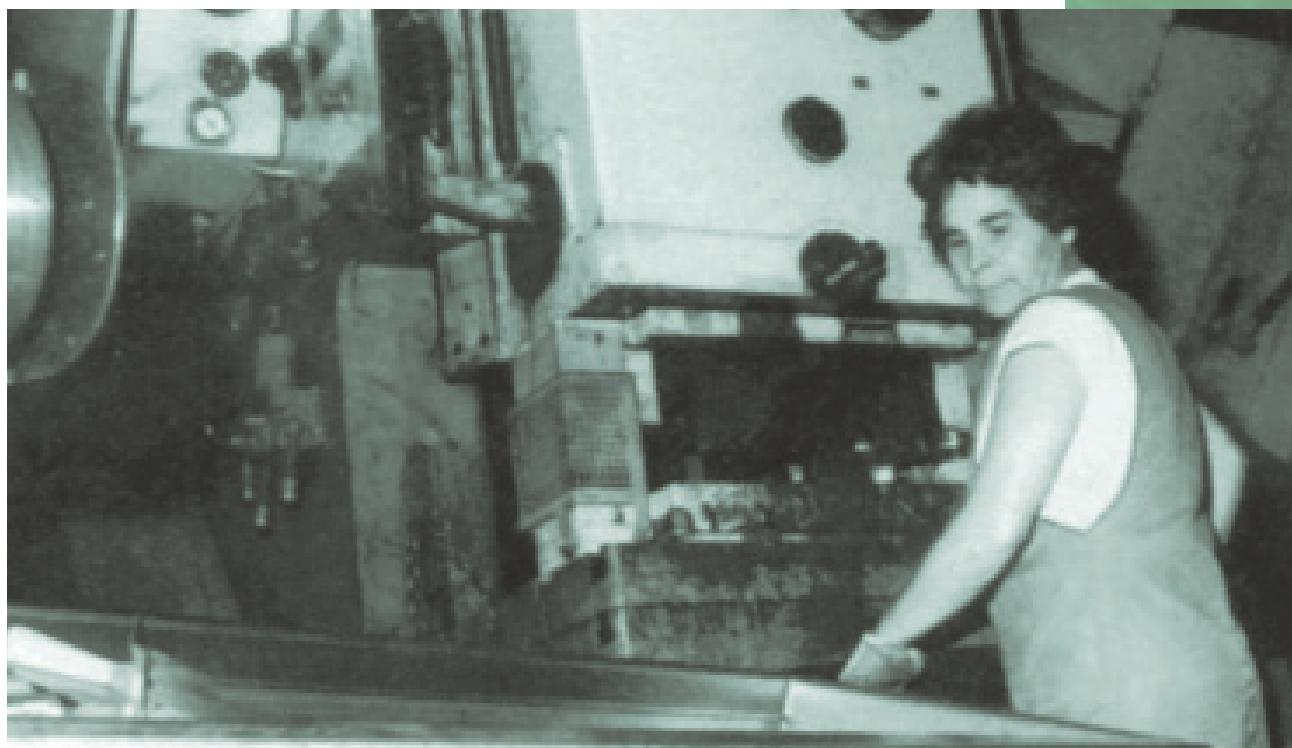
Η ολλανδική βιομηχανία απασχολούσε τις Ελληνίδες ως ανειδίκευτες εργάτριες.
Εδώ, ένα παράρτημα της Philips στο Χόρινχεμ

Ελληνίδες εργάτριες στην ολλανδική παραγωγή

Εργασία στο μεταλλουργείο ETS στις Βρυξέλλες

Εργασία στο εργοστάσιο της Φορντ στην πόλη Γκεντ του Λιμβούργου

Μοντέρνα ελληνικά Café-restaurant που αντανακλούν τη διαχρονικότητα της ελληνικής παράδοσης

Ελληνίδες εργάτριες στην πόλη Βερβιέ

Από τους συνδικαλιστικούς αγώνες των Ελλήνων εργαζομένων στην Ολλανδία

Από τα μέσα του 1970 η προσφορότερη επιχείρηση για τους Έλληνες μετανάστες αποδείχτηκαν τα ελληνικά εστιατόρια